

Underbilag I.**Den nuværende Kødordnings Virkninger.***a: i Forholdet til Forbrugerne.*

Tilsyneladende har den nuværende Ordning virket tilfredsstillende overfor Forbrugerne, idet det ved Forespørgsler fra Kødkontoret til alle Landets Prisreguleringskommissioner er blevet konstateret, at der har været tilstrækkeligt Oksekød fremme til Befolkningens Forsyning og at der ikke er indgaaet Klager angaaende Misligholdelse af Prisbestemmelser eller lignende.

Med Henblik paa Prisreguleringskommissionernes — efter Formen af Besvarelserne paa ovennævnte Forespørgsler at dømme — ringe Aktivitet vedrørende Kødordningen kan dette dog ikke tages for noget gyldigt Bevis for, at Overtrædelser ikke har fundet Sted. Der er Forhold, der kan tyde paa det modsatte, og at i hvertFald en Del af Kødforhandlerne Landet over har overtraadt de trufne Bestemmelser.

I det store og hele kan man dog udtale, at Kødordningen overfor Forbrugerne har virket i Henhold til Forudsætningerne og de givne Betingelser.

b: i Forholdet til Forhandlerne.

Ordningen har ikke overfor Forhandlerne virket i Henhold til Forudsætningerne, idet Grundprincippet: at Kød-Maksimalpriserne skulde foranledige, at Priserne paa levende Kvæg blev holdt i en tilsvarende Højde, er glippet.

Som Aarsagen hertil kan anføres:

Til Pølsefabrikation brugte man tidligere de mindre gode Kreaturer, hvorimod man nu er gaaet over til kun at benytte de fedeste Dyr for derigennem at faa de nødvendige Fedtstoffer, der ikke — som tidligere — kan faas i Form af Flæsk eller Talg.

Fra at have en ret underordnet Betydning er Købet af Kvæg til Pølsefabrikation nu blevet toneangivende, idet det omfatter de bedste Dyr, som Pølsefabrikanterne og de Slagtere, der tillige fremstiller Pølser, kan sikre sig til Overpriser, der ikke er under Tryk af Kød-Maksimalpriserne. Det samme gælder de større baade offentlige og private Virksomheder, Hospitaler, Hoteller o. l., som selv køber Kvæget i levende Tilstand. De større Slagtere, som foruden en stor Omsætning i Butikkerne ofte tillige har store Leverancer af Kød, kan ganske naturligt nøjes med en mindre procentvis Avance og bliver derved altid i Stand til at betale Kvæget med noget højere Priser end de mindre Slagtere.

Disse Forhold i Forbindelse med mindre Tilførsler af Kvæg og større Begær efter Kød, foraarsaget af Mangelen paa Flæsk og af Købeevnens Styrkelse ved Indførselen af Rabatmærker og Maksimalpris, har bevirket, at Priserne paa Kvæg, som allerede steg stærkt efter Tidspunktet for den forrige Kødordnings Ikrafttræden, er steget yderligere, saaledes at Toppriserne nu ligger ca. 30—35 Øre pr. kg (levende) over de Middelpriser, hvormed der blev kalkuleret som Grundlag for Kød-Maksimalpriserne, for Ekstra Kvalitet, eller ca. 25—30 Øre over de daværende Toppriser.

Til denne Prisstigning paa Kvæg er kommet, at Slagterne nu ved Salg af Slagteaffaldet har en Mindreindtægt af ca. 25 Kr. pr. Dyr, idet Affaldet ikke som tidligere maa udføres til det sydlige Udland. Fastsættelsen af Maksimalpriser for Huder virker paa samme Maade.

Disse Forhold har medført, at Slagterne beklager sig over ikke at kunne have Kødet hjemme i Butikkerne til de fastsatte en gros Maksimalpriser, og at de derved maa sælge Kødet med Tab.

Misforholdet med de høje Priser paa levende Kvæg afbødes for Slagternes Vedkommende i nogen Grad ved, at Kvalitetsbedømmelsen af de slagtede Dyr — til Skade for Forbrugerne — udføres for mildt i Forhold til de derom fastsatte Regler.